Procesul unui grup de spioni, trădători și complotiști în slujba Vaticanului și a centrului de spionaj italian

PRELAȚII DOLARULUI

După cum vedem cu ochii noștri, sub fumul cădelniței pline de dolari, după porunca dumnezeiască a Wall Street-ului, s'a încercat a se înființa și la noi un sobor al spionajului „cu minuni", al trădării lui Iuda și al complotului apostolic. Din acest sobor abject făceau parte episcopi, episcopi cu „har" clandestin, diplomați și vânzători de țară, prelați și preoți canonici, foști generali și călugărițe care, în extaze plătite, vorbeau cu Maica Domnului...

Procesul acestor fețe episcopale și laice hrănite mai mult cu „modul de viață american" decât cu scolastică, dă la iveală, cu hotărîre, un cuibar „sfânt" patronat și purces din sfânta treime imperialistă: Wall Street-Roma-Vatican.

In timp ce fruntașii cinstiți ai diferitelor culte din țara noastră militează ferm pe frontul luptei pentru pace, acești iezuiți ai dolarului, ascunși de ambasade în solda spionajului imperialist, au desbrăcat sutanele și au combinat la bursa neagră „minunea" crucifixului însângerat cu informația despre industria noastră cu o perseverență diabolică și cu o înveninare de năpârcă.

Capul acestei trădări odioase ascunse sub sutană este episcopul american de Savannach, O'Hara, cel care, după cum ne aducem bine aminte, făcea inspecții nunciale cu... aparatul de fotografiat. Acest funest personaj ajutat de legațiile americană și engleză a recrutat în cuibarul „sacru" drojdia claselor date peste cap de voința poporului, bandiți și trădători de teapa lui Topa și Lazăr Ștefănescu.

Putreziciunea și mirosul de grajd ideologic a înecult mireasma heruvimică a tămâii din cădelniță. Orgiile, desmățul și rapacitatea clericală înregistrate de istoric nu sunt decât niște angelisme față de întreaga țesătură mârșavă cusută de imperialiști cu binecuvântarea papală. Unul din cei aflați pe banca acuzării mărturisește cu cinism și cu rânjet: „episcopii catolici din întreaga lume au dus și duc deasemenea activitate informativă în folosul Vaticanului". Va să zică, în era libertății religioase a d-lui Morisson, misiunea episcopilor catolici din întreaga lume este spionajul! Dar cetățeanul pașnic știe să facă deosebirea dintre Sf. Francisc și... Clement Gatti. Primul iubea natura și ființele ei și trăia blând printre animale. Al doilea, iubește dolarul, urăște cu sălbăticie oamenii și visează, ca un Belzebuth, pământul cuprins de flăcări după stingerea căruia să-și înceapă activitatea episcopii cu har clandestin 12/12, care au „muncit" cu slugile lui Tito, cu diplomații spioni de toate gradele pe altarul sfânt al ațâțătorilor la un nou război.

Iată cui încredințează guvernanții imperialiști libertatea de gândire. O personalitate luminoasă și ilustră ca decanul de Canterbury nu este și nu poate fi pe placul acestor bigoți războinici. In schimb, trădători și apași misionari, călugări dementi ori preoți care apleacă crucea spre Apus printr'un „sistem personal" foarte „științific", toți aceștia, ca trădătorii O'Hara, Del Mestri, Kirk, Pacha, ș. a., sunt tratați ca sacrosancții cărora, în ipocrizia lor, le pupă inelul cardinal Truman și Churchill și îi spală de păcate cei mai mari devoți ai lacheismului: Tito și Franco!

Faptele aduse la iveală și cele ce vor mai fi aduse dovedesc în afară de mârșăvia lor și stadiul celei mai „avansate" morale burgheze practicate de episcopii informatori. Sediul Nunciaturii din București care a adăpostit toți agenții spionajului a fost folosit și pentru o „minune" căreia O'Hara îi vroia și „justificare științifică". Stipendiații religiei banului și-au confecționat o „minune" în regie proprie. O călugăriță de stadiu clinic, ca o bună credincioasă, a preferat, contra cost, auto-mutilarea. Pentru rănile ei care „sângerau" în... corespondența extatică pe care o purta cu Maica Domnului, parohul italian Gatti a primit sub parola „Santa Croce" suma de 2.600.000 lei iar „diplomatul" italian Pintori a primit de pe ceasurile aduse în țară 10.000 dolari. Santa Croce!...

Rețeaua întreagă a spionajului a fost legată, în numele sfintei cruci, de mătăniile Wall Street-ului. De altfel, demult, acești spioni au renunțat la demnitatea episcopală. Episcopul american O'Hara umbla ca și un simplu reporter fotografic ori se pitea în mașină ca un gangster începător. In această urzeală pe care vigilența puterii noastre populare a tăiat-o în două, au intrat lepădăturile laice aspirante la gradul de episcop greco-roman, clandestin și spion.

Sfânta treime a războiului și a spionajului care a patronat acest nucleu de spioni a fost din nou demascată public. Poporul creator din țara noastră, plin de mânie și de indignare, cere neiertătoare pedeapsă pentru acești spioni în sutană și pentru complicii lor. Și voința poporului nu-i anatemă papală, ci putere de nesdruncinat.

INTEROGATORIUL ACUZAȚILOR

In ședințele de Marți ale procesului grupului de spioni, trădători și complotiști în slujba Vaticanului și a centrului de spionaj italian au fost interogați acuzații Gatti Clement, Pintori Eraldo, Topa Petre, Săndulescu Gheorghe, Ștefănescu Lazăr și Heber Ioan.

Interogatoriul acuzatului Gatti Clement

PREȘEDINTELE: Ai dat o serie de declarații la cercetările preliminare. Le recunoști?

ACUZATUL: Le mențin pe toate.

PREȘEDINTELE: Când ai venit în România, unde te-ai stabilit și cu ce te-ai ocupat?

ACUZATUL: Sunt venit în România cu pașaport eliberat de ministrul de externe al Italiei în Septembrie 1938. M'am stabilit imediat în orașul Hunedoara și am ocupat funcțiunea de profesor la Colegiul Franciscan din Hunedoara. In afară de calitatea de profesor am fost și corespondent al Consulatului Italian din Cluj. Deasemeni, am fost inspector general al provinciei Ardeal pentru toți franciscanii.

PREȘEDINTELE: Ce însărcinări ai primit în funcția de corespondent?

ACUZATUL: Am primit însărcinări dela consulul Logolusso Antonio, apoi dela Paul de Michelini și dela cei care i-au urmat. In anul 1947, Scammacca, venind în România, a chemat la consulat pe toți corespondenții consulatelor italiene. Ministrul Scammacca ne-a spus tuturor să sfătuim muncitorii italieni să nu se înapoieze în Italia că nu este de lucru, nu se găsește hrană și nu sunt locuințe. După aceea m'am întâlnit cu ministrul Scammacca în 1950 la jumătatea lunii Ianuarie. Apoi m'am întâlnit cu ministrul Scammacca în localul Nunciaturii papale din București, unde era împreună cu O'Hara. Ei au tratat chestiunea numirii mele ca prelat la biserica italiană în București. La sfârșitul lunii Iulie sau la începutul lunii August — nu-mi aduc precis aminte — am fost chemat de către ministrul Scammacca, care mi-a arătat că trebue să primesc o serie de scrisori secrete, să le adun și să le duc la legația italiană ca apoi să fie trimise la Roma. Aceste scrisori trebue să-mi fie aduse de către persoane necunoscute și care erau dinainte desemnate. Mi-a spus că trebue mai întâi să aștept instrucțiuni și să vină o scrisoare de la Roma. Aceste scrisori, după instrucțiunile date mie de ministrul Scammacca, proveneau dela anumiți preoți care desfășurau o activitate antidemocratică împotriva Republicii Populare Române. Ministrul Scammacca m'a mai chemat prin curierii legației. Ducându-mă la legație, m'am prezentat în biroul său personal. Acolo era de față secretarul legației, doctorul Puri Purini. Ministrul Scammacca m'a dus într'o cameră vecină cu biroul său și mi-a dat o bucată de hârtie pe care s'o citesc. Pe această hârtie era scris foarte confuz că eu trebue să primesc de la anumite persoane scrisori sau informațiuni pe care trebue să le duc la legație. Aceste scrisori legația le va trimite mai departe la Roma. Eu am întrebat imediat, foarte tulburat, de unde provine această scrisoare pentrucă scrisoarea nu are nicio semnătură și oamenii cinstiți semnează scrisorile. El mi-a răspuns în mod neprecis că această scrisoare provine dela „autoritățile superioare". Mi a spus că va trebui să aștept o lună pentru ca persoanele desemnate să-mi aducă scrisorile. In acest timp mi-a spus că va veni dela Roma, dela Vatican, o scrisoare care să confirme ceeace era scris în scrisoarea arătată. El mi-a spus că dacă preoți sau alte persoane vor cere bani să le spun că eu n'am bani și să le mai spun să treacă pe la mine în altă zi. Mi-a mai spus că trebue să fiu atent să nu fie descoperit secretul pentrucă „noi" vom avea neplăceri, adică legația italiană va avea neplăceri.

PREȘEDINTELE: Când a sosit dela Vatican însărcinarea dată de Scammacca, v'a arătat ce cuprindea?

ACUZATUL: Când a sosit dela Vatican, la jumătatea lunii Septembrie 1950 m'a chemat la el la legație și atunci mi-a dat o scrisoare scurtă. Conținutul scrisorii este cam acesta: „Prea cucernice părinte Gatti Clementi, dacă d-voastră trimiteți aci informații despre chestiuni bisericești din țara unde locuiți, din România, va fi un lucru foarte îmbucurător pentru acest oficiu al nostru". Scrisoarea, venită dela oficiul Vaticanului pentru afaceri bisericești extraordinare, era semnată de un prelat din Roma.

PREȘEDINTELE: Până când ai lucrat cu Scammacca?

ACUZATUL: In acel moment am acceptat însărcinarea. Cu Scammacca am lucrat până la sfârșitul lui Decembrie, când el a plecat definitiv din România. Apoi am lucrat cu însărcinatul cu afaceri Puri Purini până în luna Martie.

PREȘEDINTELE: Dela cine ai primit scrisori pentru a le duce la legația Italiei?

ACUZATUL: Am primit scrisori dela preotul Rotaru Mihail, vreo 4—5. Dela preotul Mihoc Martin, o scrisoare, dela preotul Tătaru Ștefan, una— dar nu sunt sigur, poate să fie două, dela monseniorul Schubert mai multe bilete în limba germană și dela Alba Iulia dela ordinariatul episcopiei catolice diferite scrisori cu anexe.

PREȘEDINTELE: Cum erau duse la legație aceste scrisori?

ACUZATUL: Eu însumi le duceam la legația Italiei, personal. Numai de două ori am trimis pe servitoarea mea, deoarece eram bolnav. Am trimis-o cu două scrisori dar ministrul Scammacca a desabrobat acest lucru spunând că dacă va fi descoperită scrisoarea, „noi" vom avea neplăceri.

PREȘEDINTELE: Dela legația Italiei ați primit scrisori?

ACUZATUL: Am avut două scrisori pentru Schubert și eu le-am adus personal, închise.

PREȘEDINTELE: Ce sume de bani ați primit dela legația Italiei și ce ați făcut cu aceste sume de bani?

ACUZATUL: In total am primit 2.100.000 lei. Odată am dat în Octombrie 100.000 lei preotului Tătaru, iar în luna Noembrie un milion lei părintelui Rotaru. Am dat apoi 500.000 lei preotului Mihoc. Odată preotul Mihoc Martin, din ordinul ministrului, s'a dus la legația Italiei. Pentru ca să fie recunoscut, când s'a prezentat a spus parola: „Santa croce". Și atunci a primit suma de 500.000 lei.

PREȘEDINTELE: In ce scop se dădeau acești bani?

ACUZATUL: In vederea desfășurării activității antidemocratice în R.P.R. Și eu am dat cât ei au cerut.

PREȘEDINTELE: Ce alți bani ai mai primit?

ACUZATUL: In Septembrie 1950 m'am dus la consulatul italian pentru afaceri în privința parohiei italiene. Atunci portarul mi-a spus că trebue să mă prezint la cancelarul consulatului. M'am prezentat. Cancelar era Rosa Amerigo. Imediat mi-a dat un plic închis spunându-mi: părinte, aci sunt sume de bani și trebue să le dai surorilor sociale care vin la biserica ta. In plic erau 500.000 lei.

PREȘEDINTELE: Ce cunoștințe aveți în legătură cu alte sume de bani?

ACUZATUL: Am știut în luna Septembrie sau Octombrie dela preotul Rotaru Mihai că Nunciatura și Guido Del Mestri au lăsat la legația elvețiană o sumă de bani și Rotaru m'a rugat să mă interesez. Eu m'am interesat imediat și am fost la legația Italiei și am întrebat puțin supărat pe ministru ce este acest lucru despre legația elvețiană, ce este cu banii aceștia, și de ce vin la mine pentru legația elvețiană când eu sunt italian nu elvețian.

— Nu te supăra, părinte, nu te supăra, nu te osteni — a spus ministrul. Este un lucru pe care îl fac eu cu legația elvețiană.

PREȘEDINTELE: Ce instrucțiuni ai primit dela legație?

ACUZATUL: La 2 Martie 1951, însărcinatul cu afaceri dela legația italiană m'a chemat la legație și mi-a spus foarte serios: „Părinte, trebue imediat să pleci de aici, este absolut necesar să pleci". Am refuzat să plec.

PROCURORUL MILITAR SPECIAL COLONEL AUREL ARDELEANU: Să ne spună acuzatul ce crede despre minunile săvârșite de călugărița Cotoi Maria Ionela despre care a auzit aici vorbind?

ACUZATUL: Nu cunosc persoana. Eu, ca preot catolic, cred și în minuni, dar nu cred în prostia aceasta. Ea este o falsificație, un act de isterie, este ceva de nepomenit și rușinos. Faptul acesta este un fapt mincinos.

Interogatoriul acuzatului Pintori Eraldo

PREȘEDINTELE: Cine ți-a fost șef la Institutul de Cultură Italiană și ce relații ai avut cu el?

ACUZATUL: Șeful meu la Institutul de Cultură Italiană a fost prof. Bruno Manzone. Relațiile au fost ca dela șef la subaltern. In afară de relațiile de serviciu, Manzone m'a întrebuințat și pe linie de spionaj.

PREȘEDINTELE: Care erau atribuțiile d-tale la Institut și ce activitate de spionaj ai dus sub conducerea lui Manzone?

ACUZATUL: Eu, în cadrul Institutului de Cultură Italiană, mă ocupam de administrație. In afară de aceasta, în anul 1937 prof. Manzone mi-a cerut să culeg informații cu caracter secret. Intocmeam liste de funcționari superiori din ministere, cărora le întocmeam fișe și care erau apoi completate în mod sistematic cu informațiile pe care le primeam. Deasemenea, li se întocmeau fișe frecventatorilor Institutului de Cultură Italiană. Prof. Manzone îmi cerea să iau informații despre felul cum privește populația diverse evenimente politice și economice. Culegeam date statistice despre învățământ. Am continuat această activitate până în toamna anului 1948, când am fost transferat la legație. Profesorului Manzone i-am procurat informații cu caracter politic, economic și social.

PREȘEDINTELE: Dar militar, nu?

ACUZATUL: Nu. Militar, nu. Imi amintesc că i-am procurat următoarele informații: date statistice asupra învățământului, care cuprindeau școlile, numărul de elevi, limbile străine ce le urmează.....

PREȘEDINTELE: Era vorba și despre elevii școlilor militare?

ACUZATUL: Da.

PREȘEDINTELE: Prin urmare erau și cu caracter militar, de vreme ce era vorba de elevii școlilor militare? Continuă.

ACUZATUL: Deasemenea, informații despre plecarea unei comisiuni la Sofia; despre concedierile dela Ministerul de Externe, după plecarea lui Tătărăscu; și despre numirea de noi funcționari la acest Minister; despre starea de spirit a populației în general, despre felul cum au decurs alegerile din 1946 și diverse relații asupra Ministerului Afacerilor Externe. Prof. Manzone, în toată această perioadă, avea posibilitatea să culeagă numeroase informații pe care apoi le transmitea imediat Legației Italiene, ministrului Cerbore, ministrului Scammacca și d-rului Puri Purini. In toamna lui 1948, după transferarea mea la legație, ministrul Scammacca mi-a cerut să continui această activitate.

PREȘEDINTELE: Ce instrucțiuni ai primit în activitatea de spionaj pe care o duceai?

ACUZATUL: Ministrul Scammacca mi-a recomandat insistent să fiu foarte prudent și în lipsa sa, să dau informațiile primului secretar de legație Cezare Regard și d-rului Puri Purini. Deasemenea dr. Puri Purini mi-a dat sarcina să fiu foarte prudent și mi-a spus că este bine să am cât mai multe relații printre români pentru a putea culege cât mai multe informații. Deasemenea am primit instrucțiuni dela Manzone și dela Puri Purini asupra persoanelor dela care să culeg informații. Deasemenea Puri Purini mi-a dat ca sarcină să aduc la el pe toți cetățenii italieni din provincie, prin care ar putea căpăta informațiuni din diverse regiuni. In acelaș sens, Puri Purini a dat instrucțiuni și șefului cancelariei Rosa, pentru a trimite și el pe toți cei care puteau da informațiuni. Rosa venea la mine și introducea oamenii la dr. Puri Purini.

PREȘEDINTELE: Tribunalul vrea să cunoască și persoanele prin care culegeai informații.

ACUZATUL: Am folosit pe următoarele persoane care erau conștiente că duc o activitate de spionaj: dr. Petre Topa, fost subsecretar de stat la Ministerul Sănătății și fost deputat în parlamentul din 1947, dr. Paulina Epureanu; Lazăr Ștefănescu, profesor, Petre Nicolescu, funcționar la vama antrepozite; Ion Popovici, fost consul general în Ministerul de Externe; Alexandru Ștefănescu, fost consul în Ministerul de Externe, apoi funcționar la Banca de Stat; Constantin Cruceanu, fost consul în Ministerul de Externe.

Aceste persoane erau ostile regimului democratic, astfel că s'au pus cu ușurință la dispoziția mea, dându-mi informații. Pe dr. Topa l-a recrutat prof. Manzone pentru activitate de spionaj. Prof. Manzone, la plecarea sa din țară mi-a spus să continui eu a primi informații dela dr. Topa. Acesta mi-a dat informații cu caracter politic, militar, economic și social. Imi amintesc, de pildă, informații despre unități militare, despre însămânțările din 1950, diverse informații politice, despre prețul grâului la piața liberă, despre starea de spirit în general și diverse informații asupra foștilor demnitari, situația lor, precum și altele. Dela Alexandru Ștefănescu, fost consul în Ministerul de Externe, am primit informații asupra Ministerului de Externe, despre concedierile de personal dela Minister, despre plecarea unei comisii la Sofia, despre starea de spirit a funcționarilor din Ministerul de Externe, relații despre diverse persoane, precum și altele. Constantin Cruceanu, fost consul în Ministerul de Externe mi-a dat informații asupra organizării Ministerului de Externe, asupra rutei curierilor diplomatici, precum și altele. Ion Popovici, fost consul general în Ministerul de Externe, mi-a dat informații asupra Ministerului, ruta curierilor diplomatici, salarizarea funcționarilor Ministerului, situația funcționarilor concediați din Minister și starea lor de spirit, despre efectivele Miliției și Securității. Lazăr Ștefănescu, care deși era deputat, era un element ostil regimului de democrație populară din Republica Populară Română, mi-a dat în 1947 o serie de informații interesante. Legăturile noastre s'au intensificat în anul 1949, când acesta mi-a spus că face parte dintr'un grup subversiv. Imi amintesc următoarele informații primite dela Lăzăr Ștefănescu: despre grupările din Cameră și atitudinea lor, despre situația din Moldova în urma secetei, despre starea de spirit a trupei și ofițerilor, despre școlile militare de ofițeri, diferite alte informații militare, despre atitudinea țărănimii față de lichidarea moșierimii, felul cum au decurs alegerile din 1948, situația extragerii petrolului, atitudinea țăranilor față de gospodăriile agricole colective, situația gospodăriilor agricole colective, despre lucrările Parlamentului, despre felul cum a primit țărănimea stabilizarea, despre starea de spirit în general, despre diverși demnitari, precum și altele.

PREȘEDINTELE: Cum vă transmitea Lazăr Ștefănescu toate aceste informații?

ACUZATUL: Lazăr Ștefănescu îmi trimitea informații verbale când ne întâlneam la el sau la mine acasă. Odată ne-am întâlnit la o cofetărie în Calea Victoriei. In două rânduri mi-a dat informații scrise, din care una mi-a spus că s'ar putea prelucra pentru postul de radio Vocea Americii. Cu Ștefănescu am avut și legătură pe linia grupului subversiv denumit socialist-creștin. In cursul convorbirilor avute cu el în 1949 mi-a spus că face parte din acest grup. In luna Martie sau Aprilie 1949, a venit la mine la legație și mi-a adus 3 exemplare de manifest, rugându-mă să le arăt șefilor mei și să transmitem câte o copie legațiilor Statelor Unite și Angliei, cu care să facem legătura. Totodată el m'a întrebat dacă este posibil să se confecționeze în Italia o ștampilă pentru grupul subversiv care să fie trimisă într'un colet poștal în locul unui pantof. I-am spus că nu este nevoe de acest lucru, căci se poate transmite prin curierul diplomatic al legației.

PREȘEDINTELE: Ce informații ți-au procurat doctor Paulina Epureanu, Popovici, și Niculescu?

ACUZATUL: Doctor Paulina Epureanu mi-a dat informații din care îmi amintesc cele despre producția șantierului naval din Turnu Severin, despre felul cum este făcută paza frontierei. Popovici Ion mi-a dat informații despre felul cum este organizat Ministerul de Externe, date despre efectivele Miliției și Securității, și altele. Petre Niculescu mi-a dat informații despre importul de mașini din Cehoslovacia.

PREȘEDINTELE: Lui Petre Niculescu i s'a dat ceva pentru aceasta?

ACUZATUL: Da. Ministrul Scammacca m'a trimis la el și i-am dus 3 sticle de vin și 1/2 kilogram de cafea.

PREȘEDINTELE: Ce alte persoane știi că au dus o activitate de spionaj?

ACUZATUL: In afară de mine, ministrul Scammacca, doctorul Cezare Regard, fost prim secretar al legației, doctorul Alvaro Vitto Beltrani, fost al doilea secretar al legației și șeful cancelariei consulare, doctorul Puri Purini, prim secretar al legației, profesorul Manzone, doctorul A. Spinedi, atașat comercial, dr. Paris, viceconsul.

PREȘEDINTELE: Ce alte însărcinări ai primit pe linie de spionaj?

ACUZATUL: In anul 1950, am fost chemat de ministrul Scammacca în biroul său, fiind de față și colonelul Parisot, atașat militar al Franței cu care ocazie am dat informații. Scammacca mi-a mai dat însărcinarea ca să introduc în lotul de marinari italieni, ce erau în tranzit prin R.P.R. pe fostul comandor Chirilă, cetățean român și pe Popescu Dumitru, fost director la o societate de Asigurare, pentruca aceștia să fie scoși clandestin din țară.

PREȘEDINTELE: Când ai fost ultima dată în Italia?

ACUZATUL: In anul 1950.

PREȘEDINTELE: Cu cine ai luat contact în Italia?

ACUZATUL: Cu ing. Iuliu Bălan și Filipo Dozzi.

PREȘEDINTELE: Ce legături ai avut cu aceștia?

ACUZATUL: Ing. Bălan mi-a vorbit despre mai mulți români din străinătate și mi-a cerut să-i trimit informații asupra persoanelor care pleacă în Italia cu pașapoarte diplomatice și de serviciu, despre curieri diplomatici români. Aceste informații, m'a rugat să i le transmit prin Giuseppe Pelegrino din serviciul curierilor Ministerului de Externe italian.

PREȘEDINTELE: Ce însărcinare ai primit în legătură cu valutele?

ACUZATUL: Dela ministrul Scammacca și dela Puri Purini am primit însărcinarea să primesc dela cetățeni italieni care se repatriau, valorile ce aceștia le dețineau și nu le puteau scoate legal din țară, să fac inventarul lor, să le fac pachet pe care să-l sigilez. Aveam dispoziție să primesc orice fel de valori și obiecte cu condiția ca volumul acestora să nu fie prea mare. In ceeace privește valutele — franci elvețieni, dolari, lire sterline, etc. — acestea se depuneau de către deținători la serviciul comercial al legației, pentru care primeau în schimb în Italia contravaloarea în lire. Iar sumele în lei din România erau convertite în dolari prin intermediul funcționarilor legației și scoși din țară în acelaș mod.

PREȘEDINTELE: Cam de când au început aceste trimiteri de valori și obiecte din țară?

ACUZATUL: Din luna Ianuarie 1950, din dispoziția ministrului Scammacca și a doctorului Puri Purini.

Acuzatul a relatat în continuare alte operațiuni ilicite, care au fost făcute în defavoarea Republicii Populare Române.

JUDECATORUL PETROVICI LASCAR: Acuzatul a declarat că legația italiană culegea și alte informații pe care le trimitea la Roma. Despre ce anume este vorba?

ACUZATUL: Doctorul Puri Purini primea informații dela atașații militari ai Statelor Unite și Turciei, dând în schimb informațiile culese de noi. Ministrul Scammacca avea legături cu fostul nunțiu papal O'Hara și colonelul Parisot, fost atașat militar francez. Doctorul Puri Purini făcea schimb de informații cu Gantembein și Murat Williams dela legația americană și Wals dela legația Angliei.

AVOCATUL DEMAYO: Aș vrea să arate acuzatul dacă aceste informațiuni care i s'au cerut atât la legație cât și la Institutul de Cultură italiană, i se cereau în cadrul obligațiilor de serviciu sau în afară și dacă pentru aceasta era remunerat separat, sau nu?

ACUZATUL: Da, mi se cereau de superiorii mei, dar n'am primit niciun fel de remunerație suplimentară peste salariu.

AVOCATUL: In ce fel de monedă i se plătea salariul la Legația Italiană?

ACUZATUL: In dolari.

Interogatoriul acuzatului Topa Petre

PREȘEDINTELE: In ce împrejurări l-ai cunoscut pe profesorul Manzone?

ACUZATUL: L-am cunoscut pe profesorul Manzone în anul 1935. Intre profesorul Manzone și mine s'au stabilit strânse legături de prietenie. Astfel am avut posibilitatea să-l cunosc îndeaproape și să constat că profesorul Manzone, sub masca de director al Institutului de cultură italiană și sub firma acestuia ducea o activitate de spionaj, având pentru aceasta o întinsă rețea de informatori cu care el lua legătură la Institut, cu ocazia conferințelor care se țineau acolo. Din această rețea de informatori am făcut și eu parte, fiind recrutat de profesorul Manzone.

PREȘEDINTELE: Cu începere de când ai dus această activitate?

ACUZATUL: In Mai 1946, cu ocazia unei vizite pe care profesorul Manzone a făcut-o la domiciliul meu, mi-a propus să-l ajut la culegerea de informații cu caracter de spionaj din domeniul politic și economic. Eu acceptând această propunere, profesorul Manzone mi-a dat instrucțiuni să-i culeg informații despre activitatea F.N.D., despre pregătirea alegerilor din Noembrie 1946, iar mai târziu, când am fost ales deputat, mi-a dat instrucțiuni ca să-i culeg informații despre proectele de legi din cele 3 comisiuni din care făceam parte: Sănătate, Muncă și Invățământ.

PREȘEDINTELE: Ți-a comunicat profesorul Manzone cui îi transmitea aceste informații?

ACUZATUL: Da. Mi-a comunicat că el transmite informațiile serviciului de spionaj italian, și anume prin intermediul miniștrilor Cerbore și Scammacca. La plecarea lui Cerbore, în 1947, profesorul Manzone mi-a spus că informațiunile sunt transmise prin noul ministru, Scammacca, cu care mi-a făcut cunoștință la Institutul de cultură italiană.

Acuzatul arată apoi ce fel de informații a transmis lui Manzone despre activitatea F.N.D.; despre pregătirile alegerilor din 1946; un scurt istoric al Reformei Agrare din 1945 și modul cum s'a efectuat; despre formarea Parlamentului și constituirea comisiilor parlamentare; despre proectul de lege de reorganizare sanitară; date tehnice despre combaterea bolilor endemice și sociale; despre numărul spitalelor de toate specialitățile; despre numărul profesorilor, asistenților și studenților; relații asupra unor personalități politice și alte informații de acest fel.

Toate aceste informații le transmiteam profesorului Manzone verbal, conform instrucțiunilor primite, declară acuzatul.

PREȘEDINTELE: Ce alte relații ai mai avut cu Manzone?

ACUZATUL: In anul 1949 am dat la Institutul de cultură italiană în păstrarea lui Manzone: 7 napoleoni, 2 lire turcești și 2 monede rusești, 5 mahmudele și 2 monede austriace. M'am înțeles cu profesorul Manzone să-mi dea contravaloarea în lei.

PREȘEDINTELE: Ce discuții cu caracter politic ai avut cu Manzone?

ACUZATUL: In luna Martie 1950, fiind la domiciliul lui Manzone, acesta mi-a comunicat că la o eventuală conferință a Miniștrilor de externe ai celor patru mari puteri, în vederea încheierii tratatului de pace cu Austria, Uniunea Sovietică ar fi cerut ca pe ordinea de zi a acestei conferințe să figureze și chestiunea teritoriului liber Triest. In această direcție, ministrul de externe al Italiei, contele Sforza, a avut o întrevedere secretă cu Tito, pe bordul unui vapor în Adriatica. Astfel, s'a ajuns la o înțelegere italo-iugoslavă ca, în cazul când cele 3 puteri occidentale vor decide ca teritoriul liber Triest să revină Italiei, Iugoslavia să nu protesteze, ci să se găsească în fața unui fapt împlinit. Iar în ceeace privește porturile Fiume și Pola, va rămâne ca mai târziu, când Albania va fi împărțită între Grecia și Iugoslavia, Italia să ocupe teritoriul Dalmației, pe care l-a avut până în 1945.

In luna Aprilie 1950, profesorul Manzone mi-a comunicat că a înlesnit pe cale clandestină fuga din R.P.R. în Italia a fostului general Petre Ionescu, om de încredere al lui Rădescu. Pentru reușita acestei operațiuni, profesorul Manzone mi-a spus că a avut înțelegere cu autoritățile iugoslave.

PREȘEDINTELE: Cu profesorul Manzone ai avut discuții despre situația internă a țării?

ACUZATUL: In toate discuțiile avute cu profesorul Manzone, acesta critica regimul de democrație populară din R.P.R., spunându-mi că, prin informațiile culese, el ajută lagărul anglo-american ca să intervină cât mai curând pentru răsturnarea regimului de democrație populară din țara noastră și instaurarea vechiului regim.

Acuzatul arată în continuare că după plecarea profesorului Manzone din țară, în luna Mai 1950, a continuat să furnizeze informații de aceeași natură lui Pintori.

Pintori deținea o serie de informații cu caracter militar, de pildă despre construirea unui aeroport, despre unități militare și armamentul lor, etc., și mi-a cerut să i le verific. Eu am căutat să aflu date în legătură cu acestea, dar nu am reușit.

PREȘEDINTELE: Prin ce mijloace ți-ai procurat informațiile date lui Manzone și lui Pintori?

ACUZATUL: Parte din informațiile date lui Manzone le-am cules din Parlament, cât timp am funcționat ca deputat. Restul informațiilor pe care le-am trimis lui Manzone și Pintori, le-am cules dela pacienții mei, care veneau la cabinetul meu medical și cu care discutam despre aceste lucruri.

PROCURORUL CAPITAN MAGISTRAT OVIDIU TEODORESCU: Ce sumă anume a primit acuzatul dela Manzone pentru monezile pe care i le-a dat?

ACUZATUL: Suma de 98.500 lei.

Interogatoriul acuzatului Săndulescu Gheorghe

PREȘEDINTELE: Când și în ce împrejurări ai fost recrutat în grupul subversiv denumit Partidul socialist-creștin?

ACUZATUL: In Aprilie 1947 când mă găseam în Sibiu, a venit la mine acasă avocatul Ion Aburel și fostul general Valerian Pădure, care mi-au vorbit despre grupul subversiv creat de ei și pe care l-au denumit partidul socialist-creștin. Avocatul Ion Aburel simțind în Ianuarie că este urmărit pentru acțiunile sale, mi-a predat materialul subversiv al acestei organizații constând din manifestul-program și dintr'un proect de constituție, după care a trecut fraudulos frontiera plecând în Austria.

PREȘEDINTELE: Care era scopul urmărit de acest grup subversiv?

ACUZATUL: Scopul urmărit era acela de a uni în acțiune împotriva regimului democratic toate elementele reacționare.

Scopul final era pregătirea, apoi trecerea la acțiunea de răsturnare prin violență a regimului, pentru luarea puterii de stat. Grupul subversiv avea în program ca odată luată puterea de stat să anuleze toate legile și toate reformele înfăptuite de regimul actual și să-i aducă la cârma țării pe fostul rege Mihai, — aceasta pe plan intern — iar pe plan extern să rupă țara din lagărul democratic și s'o treacă în lagărul imperialist. Pentru a se ajunge la îndeplinirea scopului propus, membrii grupului trebuiau să comunice în secret elementelor reacționare scopul acestui grup, să propage naționalismul șovin, să organizeze sabotarea tuturor acțiunilor regimului, să organizeze spargerea sindicatelor și a organizațiilor de masă, să pregătească o acțiune armată pentru răsturnarea prin violență a regimului, folosind și ajutorul imperialiștilor. Cu Petre Hagiu am discutat între altele posibilitatea de a forma în cadrul acestei organizații niște echipe de șoc, așa zise de sacrificiu.

PREȘEDINTELE: Care era criteriul după care se recrutau membrii grupului?

ACUZATUL: Criteriul recrutării de membri în această organizație era acela de a cunoaște elementele care au făcut parte din fostele partide liberal, țărănist, legionar, social-democrat de dreapta, cele excluse din P.M.R., pentru a provoca discuții de ordin politic cu ei și apoi a-i atrage în acest grup subversiv.

PREȘEDINTELE: Pe cine ai recrutat în acest grup?

ACUZATUL: Incepând din Ianuarie 1949, am recrutat în acest grup pe Hagiu Petre, preot profesor, fost membru P.N.T.-Maniu; Lazăr Ștefănescu, învățător, fost consilier județean în guvernarea P.N.Ț.-Maniu; Ursescu Gheorghe, învățător, fost membru P.N.Ț.-Maniu; Vasile Marinescu, fost comerciant, patron de restaurant; Constantin Neagoe, învățător din Caracal.

PREȘEDINTELE: Ce conținut aveau manifestele grupului subversiv?

ACUZATUL: Manifestele, prin conținutul lor, instigau împotriva regimului, îndemnau la constituirea de nuclee subversive în toate centrele din țară, făceau propagandă mincinoasă împotriva regimului și a Uniunii Sovietice. Pot cita unele fragmente, și anume: folosirea unor anumite elemente care să contribue efectiv la distrugerea R.P.R.; întreaga armată română să fie dărâmată din temelii; sabotarea tuturor acțiunilor regimului prin pregătirea luptei cu arma, cuțitul și toporul.

PREȘEDINTELE: Pentru realizarea scopurilor arătate de d-ta de către grupul subversiv, pe cine mai contați?

ACUZATUL: Dat fiind faptul că nu am găsit sprijin în mase, gândul nostru în această situație, pentru realizarea scopurilor propuse, era la intervenția americano-engleză.

JUDECATORUL PETROVICI LASCAR: Pe ce se baza acuzatul când a contat pe ajutorul străin?

ACUZATUL: Lazăr Ștefănescu a făcut legătura cu Legația U.S.A. din București, căreia i-a exprimat din partea grupului nostru subversiv dorința ca să fie informat guvernul american de înființarea în R.P.R. a acestui grup subversiv. Această Legație ne-a cerut să ne adresăm ei în scris, arătându-i și sprijinul pe care îl solicităm. Ea însă a anticipat spunându-ne că este gata să ne ajute cu bani și armament. Legația U.S.A. din București ne-a mai cerut deasemenea să facem câte o adresă pe care s'o destinăm fostului rege Mihai și alta fostului general Nicolae Rădescu, prin care să-i înștiințăm de înființarea grupului nostru. Aceste adrese au fost redactate de mine și trimise Legației americane din București prin Lazăr Ștefănescu. Tot Lazăr Ștefănescu a predat Legației U.S.A. și manifestul-program al grupului. Deasemenea Lazăr Ștefănescu s'a întâlnit în August 1949 cu consulul italian din București, cu care era prieten încă de multă vreme, și prin care a stabilit legătura dintre organizația partidului social-creștin și Legația Italiei din București. Legația Italiei a promis sprijinul ei sub diverse forme membrilor grupării noastre subversive, care eventual ar părăsi țara în mod fraudulos.

PROCURORUL MILITAR SPECIAL COLONEL AUREL ARDELEANU: Să ne spună acuzatul din ce partide politice a făcut parte și ce a urmărit prin activitatea sa politică din trecut?

ACUZATUL: In anul 1932 m'am înscris în partidul liberal al lui Brătianu având convingerea că acest partid îmi asigură ascensiunea pe linie profesională și concomitent îmi va oferi o poziție privilegiată în Stat.

PROCURORUL MILITAR SPECIAL COLONEL AUREL ARDELEANU: Din ce cauză a părăsit acuzatul partidul liberal?

ACUZATUL: In anul 1945 am considerat că acest partid nu mai putea să-mi asigure ceeace urmăream eu, adică ascensiunea profesională și cea de înaltă poziție în Stat, deaceea m'am înscris în partidul social-democrat.

Interogatoriul acuzatului Lazăr Ștefănescu

După ce arată împrejurările în care l-a cunoscut pe Săndulescu Gheorghe, acuzatul relatează apoi cum a intrat în grupul subversiv denumit „partidul socialist-creștin". „Incă din anul 1948, eram hotărît să activez subversiv împotriva regimului, însă în acel timp nu cunoșteam nicio persoană care să facă parte dintr'o organizație subversivă. Pe la sfârșitul lui Ianuarie 1949, m'am întâlnit cu Săndulescu, care mi-a propus să activez în cadrul grupului subversiv „partidul socialist-creștin". Cum eu încă din 1948 nutream sentimente de dușmănie regimului actual, am acceptat să lucrez subversiv alături de Săndulescu.

PREȘEDINTELE: Care era scopul urmărit de această grupare subversivă?

ACUZATUL: Grupul subversiv partidul socialist-creștin avea ca scop să organizeze comitete de inițiativă și de acțiune în țară, care să pregătească membri pentru a desfășura lupta directă și armată pentru răsturnarea regimului, prin violență, cu ajutor din afară. In manifestele difuzate am adresat populației chemări în care îndemnam să se treacă la instigație; să colaboreze cu toate grupurile care activau subversiv și cu toate elementele dușmănoase regimului; să se desfășoare acțiuni de sabotaj în industrie și în agricultură; să se desfășoare acțiuni diversioniste pentru subminarea regimului; să se desfășoare propagandă în favoarea regimurilor apusene. In manifestele difuzate de membrii organizației se mai punea în sarcină și pregătirea de acte teroriste împotriva conducătorilor Statului și a activiștilor de partid și în acest sens se lansa chemarea de a se lupta „cu arma, cuțitul și toporul". Deasemenea, se preconiza distrugerea sindicatelor și formarea unor organizații de tipul celor din Apus. Inițiativa chemărilor la acțiuni teroriste aparținea lui Gheorghe Săndulescu, președintele grupului subversiv, dela care primeam dealtfel manifestele pe care le difuzam. Grupul subversiv s'a ocupat cu difuzarea de manifeste antidemocratice și trimiteam deasemenea manifeste în străinătate. S'au alcătuit proecte de constituție ale regimului pe care doream să-l stabilim după răsturnarea regimului actual și s'au redactat scrisori, care au fost transmise Legației U.S.A., fostului general Rădescu și fostului rege Mihai.

Acuzatul a arătat apoi cum a luat contact cu Legația Italiei, cu Legația U.S.A. și cu Nunciatura Apostolică, trimițând acestora scrisori și manifeste.

„Legația Italiei ne-a răspuns prin bruder Leon zis Crăciun, care ne-a cerut să indicăm câteva puncte, unde să se poată lansa din avion materialul propagandistic, alimente și armament. Legația Italiei mi-a comunicat deasemenea că materialele trimise de noi au fost bune și bine apreciate și că au fost trimise Ministerului de Externe din Italia și ni s'a recomandat să continuăm activitatea".

După ce a arătat ce activitate a dus în cadrul acestui grup subversiv și cum a recrutat câțiva membri, acuzatul Lazăr Ștefănescu a relatat cum l-a cunoscut pe Pintori și cum i-a furnizat acestuia informații.

„Pintori mi-a cerut să culeg informațiuni din domeniul economic, politic, social și militar. De exemplu, care este situația din Parlament și ulterior din Marea Adunare Națională, felul cum decurg sesiunile Marii Adunări Naționale, propunerile și hotărîrile luate acolo, ce poziție luau grupările politice din Parlament și Marea Adunare Națională, în special social-democrații de dreapta, Tătărăscu, Partidul Național Popular; ce se discută și se hotărăște la Comitetul Central al Frontului Plugarilor al cărui membru eram; cum au decurs alegerile din 1946 și din 1948, care a fost starea de spirit a populației în legătură cu aceste alegeri, despre starea de spirit a muncitorimii și țărănimii în general în legătură cu reformele și măsurile luate de Guvern, cum era comentată de populație tentativa de fugă a conducătorilor național-țărăniști; dacă în țară sunt organizații subversive; despre modul cum iau ființă gospodăriile agricole colective și cum sunt privite de țărănime, despre colectări și atitudinea țărănimii față de ele, informațiuni în legătură cu extragerea și exportul produselor petrolifere, precum și informațiuni militare. Am dat lui Pintori toate aceste informațiuni cerute.

In afară de acestea, i-am transmis și o notă scrisă, care cuprindea informațiuni calomnioase la adresa regimului de democrație populară din țară și această notă trebuia să fie prelucrată de el și folosită la posturile de radio străine: Vocea Americii, Londra și cele italiene.

PROCUROR CAPITAN MAGISTRAT OVIDIU TEODORESCU: Altor persoane, în afară de Pintori, ai mai transmis vreo informație?

ACUZATUL: In afară de informațiile transmise lui Pintori pentru Legația Italiei, am mai transmis unele informații cu caracter politic, economic, militar și lui bruder Leon, zis Crăciun Gheorghe, care mi-a spus că transmite informațiile Legației U.S.A. din București și Nunciaturii Apostolice.

Interogatoriul acuzatului Heber Ioan

PREȘEDINTELE: In ce împrejurări l-ai cunoscut pe Augustin Pacha?

ACUZATUL: Pe Augustin Pacha îl cunosc încă din copilărie, iar în 1935 el mi-a încredințat postul de secretar al eparhiei romano-catolice din Timișoara. In această calitate am ajutat pe episcop în conducerea tehnică a asociațiilor profasciste ale tinere-

(Continuare in pag. 4-a)